

תת"ע 2928/11/18 - מדינת ישראל נגד יוסף סייד אחמד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2928-11-18 מדינת ישראל נ' יוסף סייד אחמד
תיק חיצוני: 50152377441

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם יוסף סייד אחמד
החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 12.11.18 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות, כשהניח לנסוע לשבת ברכב מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בסך 250 ₪.

המבקש נשפט בהעדרו לאחר שהוזמן כדין, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, הסיבה בגינה המבקש לא הופיע לדין היתה עקב מצב רפואי, אשר מנע ממנו להגיע לביהמ"ש וגרם לו לפקוד את מיטת חוליו ביום הקבוע לדין. המבקש התכוון להגיע לדין, אך הרגיש רע מאד באותו בוקר, ולכן לא התייצב. עוד נטען כי למבקש טענות הגנה מעבר לסבירות שמוכיחות את חפותו - הנוסעת אשר נשפטה כבר על אי חגירת חגורת בטיחות בתיק מס' 3091-11-18 בבית משפט השלום בפתח תקווה, מוכנה להעיד כי נאמר לה במפורש ע"י המבקש כי חובה עליה לחגור חגורת בטיחות. בנוסף, נטען כי יש סרטון שמוכיח את טענותיו של המבקש.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהיא לא נתמכה באסמכתאות.

המבקש, באמצעות בא כוחו, הגיב כי הוא חולה בסכרת ומדי פעם יש לו מקרים בהם רמת הסוכר שלו בדם יורדת לרמה של עלפון וסחרחורת והטיפול במקרה זה הינו נטילת סוכר או אכילה. לרוב לא נדרשת התערבות רפואית במקרים אלו והטיפול שניתן הינו בבית ע"י בן משפחה. לכן, אין בידו אסמכתא כלשהי שתעיד על מצבו הרפואי באותו יום.

בדין מיום 12.2.19 ביקש המבקש להשתחרר מייצוג, וטען, בין היתר, כי הכביש היה חשוך והשוטרת לא ראה אם הנוסעת ברכב היתה חגורה או לא, היא שאלה את הנוסעת מה היא מעשנת ולא על החגורה.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטול של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. המבקש לא צירף לבקשתו אישור רפואי המעיד על כך כי הוא אכן חולה במחלה כרונית - סכרת, ואף לא צירף אישור רפואי המעיד על כך שלא יכול היה להתייצב לדיון שהיה קבוע ליום 12.11.18. היה על המבקש לצרף לבקשתו אישור מחלה התואם למועד הדיון, ולכל הפחות אישור כי הוא אכן חולה במחלת סכרת, ולחילופין להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון וזאת לפני מועד הדיון.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

המבקש טען בבקשתו כי הנוסעת ברכבו נשפטה בגין אי חגירת חגורת בטיחות בתיק מס' 3091-11-18 וכן כי הוא אמר לה כי חובה עליה לחגור חגורת בטיחות. המבקש לא טען כי הוא לא ביצע את העבירה, קרי שהנוסעת היתה חגורה.

כמו כן, המבקש בחר שלא לצרף את הסרטון שברשותו או תמליל שלו.

לאור זאת, לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו באם פסק הדין יוותר על כנו.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.